

derne, under Amtmandens Tilsyn, en noget større Myndighed ved Affattelsen af Regulativerne, end paa Landet; men da ogsaa her de locale og personlige Forhold ere hoist forskjellige, er det ogsaa med Hensyn til Landet fundet nødvendigt, uagtet man her har troet at kunne bestemme en Genhed for Fordelingen paa Eiendommene, at tilstede Sogneforstanderskaberne under Amtsraadets Approbation Myndighed til indenfor visse Grændser at kunne forandre dette Udgangspunkt, samt foretage saadanne andre Modificationer i Lovens Bestemmelser, som, uden at røkke det fastsatte Princip for Fordelingen, maatte ansees ønskelige, saasom en endnu nøagtigere Fordeling, visse Bestyffers Overdragelse til Sneeekastning af enkelte Beboere, større Erstatning til Huusmænd og Inderster for det dem udenfor deres Tour paalagte Arbeide, navnlig naar det efter Slutningen af § 6 indkomne Beløb tilstrækker o. s. v.

At de Beboere, som have deres Hjem over $\frac{1}{2}$, men ikke over 1 Mill fra Arbeidsstedet, ikkun bør kaldes til Hjælp, naar end ikke den Arbeidskraft, som inden en halv Mills Afstand kan erholdes saavel uden, som imod Betaling, er tilstrækkelig, vil formeentlig, paa Grund af denne Præstations store Besværlighed, findes at være en Bestemmelse, der ligesom følger af Retfærdighedens Bydende og ikke behøver nogen anden Motivering, saalidet som at det til Beskyttelse af de øvrige Sneeekastningspligtiges Lary er fundet nødvendigt at forhøje den hidtil fastsatte Mulk for Udeblivelser og Forsømmelser.

Da det oprindelige Lovforslag ifølge det Foransførte, skøndt taget til Følge i dets Hovedbestemmelser, er underkastet endeel Forandringer og Tilføielser, har Udvalget vedtaget at underkaste det en ny Redaction og foreslaae at vedtage følgende Lovforslag:

Forslag til Lov,

angaaende

forandrede Bestemmelser i Reglementet af 20de December 1799 om Sneeekastning i Danmark.

§ 1.

Til at udføre det fornødne Sneeekastnings-

arbeide paa Landet skal ordentligviis enhver Eier eller Bruger af en Landeieendom med Jordtilliggende levere en Mand i hver Dmgang for hver 4 Edr. Hartkorn, han er i Besiddelse af.

§ 2.

For hver E. Hartkorn, han har over det Antal, som kan deles med 4, leverer han en Mand i een af 4 Dmgange. Samme Forpligtelse paahviler Den, der har imellem 1 og 4 Edr. Hartkorn. — 4 Edr. Hartkorn og derover regnes i disse Tilfælde for en fuld Tonde.

§ 3.

Huusmænd med 2 Edr. Hartkorn eller derover levere 1 Mand i een af 8 Dmgange som et Bidrag af Hartkornet.

§ 4.

I de Communer, hvor Sogneforstanderskaberne ikke, i Henhold til Forordningen af 27de Mai 1848 § 1, istedetfor Sneeekastningsarbeide i det Hele, have valgt 3 Arbeidsdage aarlig af Huusmænd og Inderster, skulle disse, forsaavidt de ere arbejdsføre Mænd, som en personlig Ydelse levere 1 Mand i een af 8 Dmgange.

Samme personlige Forpligtelse paahviler enhver Mandsperson over 18 Aar, der, uden at holde egen Dug og Diss, fører et selvstændigt Erhverv.

Den i nærværende Paragraphs 1ste Affnit omhandlede Forpligtelse træder dog ikke i Kraft før den 1ste Mai 1858.

§ 5.

Enhver Eier eller Bruger af Bygninger paa Landet, hvoraf erlægges Bygningsafgift, skal præstere Sneeekastning i Forhold til de afgiftspligtige Bygningers Assurancesum, saaledes at ordentligviis 1000 Rd. Assurance svarer til 1 E. Hartkorn. Dog kan, naar den i Bygningen førte Bedrift dertil giver Anledning, den Sum, som ellers skal være liig 1 E. Hartkorn, i Regulativet (§ 8) forhøies indtil til det Dobbelte.

§ 6.

De Brugere af Gaarde eller afgiftspligtige Bygninger, der ikke maatte have saa